

Decizie nr. 17/2012

din 24/02/2012

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 148 din
06/03/2012

privind publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei,
Partea I, a Hotararii arbitrale nr. 2 pronuntate la data
de 22 februarie 2012 avand drept obiect stabilirea
formei finale a Metodologiei privind cuantumul
remuneratiei compensatorii pentru copia privata
pentru coli de hartie pentru copiator format A4

Avand in vedere dispozitiile art. 131² alin. (8) si art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul
de autor si drepturile conexe, cu modificarile si completarile ulterioare,
in baza prevederilor art. 6 alin. (1) si art. 7 din Hotararea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea,
functionarea, structura personalului si dotarile necesare indeplinirii atributiilor Oficiului Roman pentru
Drepturile de Autor, cu modificarile ulterioare,

directorul general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor emite urmatoarea decizie:

Art. 1. - Se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Hotararea arbitrala nr. 2 pronuntata la data
de 22 februarie 2012 avand drept obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind cuantumul
remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4, prevazuta in
anexa care face parte integranta din prezenta decizie.

Art. 2. - Prezenta decizie intra in vigoare la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Directorul general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

Bucuresti, 24 februarie 2012.
Nr. 17.

ANEXĂ

Corpul de Arbitri de pe langa Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor
Dosar nr. 1/2012

HOTARAREA ARBITRALA Nr. 2
pronuntata la data de 22 februarie 2012

avand drept obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind cuantumul remuneratiei compensatorii
pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4

Completul de arbitraj este
constituit din:

-
Mihai Alexandru Tanasescu presedinte
Tatiana Manolache-Onofrei - arbitru
Ion Nitu - arbitru
Catalin Ion Ciubota - arbitru
Florin Stiolica - arbitru

Pe rol se afla solutionarea cererii de arbitraj formulate de catre Asociatia Hartiei din Romania (A.H.R.) si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L. in contradictoriu cu COPYRO (Organism de Gestiune Colectiva a Drepturilor de Autor - O.G.C.D.A.), VISARTA (O.G.C.D.A.) si PERGAM (O.G.C.D.A.), cerere avand drept obiect respingerea propunerii de stabilire a formei finale a Metodologiei privind cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4.

Dezbaterile au avut loc la data de 9 februarie 2012, fiind consemnate in incheierea de sedinta, care face parte integranta din prezenta hotarare.

Partile depun concluzii scrise.

Completul de arbitri amana pronuntarea succesiv, pentru data de 13 februarie 2012 si pentru data de 22 februarie 2012.

Prin cererea arbitrala formulata A.H.R. si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L. au solicitat sa fie respinse cererile organismelor de gestiune colectiva initiatore ale negocierilor privind stabilirea formei finale a metodologiei privind cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4. A.H.R. si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L. au avut o pozitie comuna atat in sens procesual, cat si in sens substantial.

PERGAM a solicitat sa se stabileasca forma finala a metodologiei privind cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4 avand in vedere forma metodologiei pe care aceasta a depus-o, cu cheltuieli de judecata.

COPYRO si VISARTA au solicitat sa se stabileasca forma finala a metodologiei privind cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4 avand in vedere forma metodologiei pe care acestea au depus-o, cu cheltuieli de judecata. COPYRO si VISARTA au avut o pozitie comuna atat in sens procesual, cat si in sens substantial.

Motivele pe care si-au intemeiat cererea initiatorile arbitrajului, A.H.R. si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L., au fost urmatoarele: in principal, metodologia propusa de catre organismele de gestiune colectiva nu poate fi acceptata intrucat este extinsa notiunea de "import" pentru teritoriul Uniunii Europene si introduce negarea liberului acces al circuitului marfurilor in acest spatiu; in subsidiar, nu pot fi obligate la plata unei remuneratii compensatorii, daca nu este fundamentata doar la acele acte ce pot face obiectul protectiei dreptului de autor si opozabila numai celui dovedit ca vinovat de violarea dreptului de proprietate intelectuala; nu exista niciun studiu care sa stea la baza intocmirii metodologiei care sa dovedeasca ca exista o violare a dreptului de proprietate intelectuala si care ar fi masura acestei violari; trebuie data eficienta dispozitiilor europene si arata initiatorile arbitrajului ca sunt incalcate dispozitiile: pct. 20 din preambulul Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuala; art. 110 din Tratatul privind functionarea Uniunii Europene - TCE (fostul art. 90 din Tratatul instituint Comunitatea Europeana); art. 30 (fostul articol 25 din TCE) si art. 31 (fostul articol 26 din TCE); nu se pot institui penalitati prin metodologii atat timp cat legislatia interna si comunitara nu le recunosc ca facand parte din continutul lor, cat nu exista limita de timp si de quantum, cat incalca principiul bunei-credinte, cat se aplica unor subiecti care prin activitatea lor nu lezeaza vreun drept de proprietate intelectuala; mai sustin initiatorile arbitrajului ca nu pot fi considerate "utilizatori" si ca dispozitiile Legii nr. 8/1996 nu le sunt aplicabile, precum si ca remuneratia compensatorie este deja platita de catre detinatorii de aparate, echipamente sau dispozitive de copiere.

PERGAM isi intemeiaza apararile si cererea privind stabilirea metodologiei pe urmatoarele considerente: dispozitiile Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor si drepturile conexe, cu modificarile si completarile ulterioare, impun stabilirea unei metodologii privind plata remuneratiei compensatorii pentru copia privata, indicand in acest sens dispozitiile art. 107 alin. (2), (6), (7) si (8), care stipuleaza (in aceeasi succesiune) ca remuneratiile negociate de parti sunt procentuale si sunt datorate inclusiv pentru coli de hartie pentru copiator format A4; totodata aceasta remuneratie compensatorie pentru copia privata reprezinta o cota procentuala din valoarea specificata la art. 107 alin. (6) de 0,1% si ca remuneratiile sunt procentuale si se calculeaza la valoarea in vama, in cazul importatorilor, si, respectiv, la valoarea fara TVA, cu ocazia punerii in circulatie a produselor de catre producatori.

In subsidiar PERGAM solicita sa fie respinse apararile reclamantelor A.H.R. si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L. privind faptul ca "nu se datoreaza cota de 0,1% pentru coli de hartie pentru copiator, format A4", ca sunt incalcate dispozitiile directivelor si tratatelor europene si ca "nu se pot institui

penalitati prin metodologii" cu motivarea ca remuneratia compensatorie pentru copia privata are drept scop, asa cum indica si Directiva 29/2001/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor si drepturilor anexe in societatea informationala, justa compensare a titularilor de drepturi pentru prejudiciul creat prin utilizarea in scop privat, personal a operelor sau a obiectelor protejate.

Mai arata PERGAM ca pana la data renegocierii listei A.H.R. si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L. au inteles sa achite remuneratia compensatorie si ca nu au contestat in instanta Decizia directorului general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor nr. 275/2011 privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 809 din 16 noiembrie 2011, si au participat la negocierile rezultate din constituirea Comisiei.

Mai intelege PERGAM sa faca trimitere la practica judiciara a Curtii de Apel Bucuresti, indicand in acest sens si depunand la dosarul cauzei Decizia civila nr. 263 A din 6 noiembrie 2010 privind forma finala a Metodologiei privind stabilirea remuneratiilor convenite titularilor de drepturi de autor si titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 861 din 22 decembrie 2010, care stabileste fara echivoc plata de penalitati pentru intarzierile la plata remuneratiei. Decizia este depusa in vederea sustinerii propunerii de a fi inserate in cuprinsul metodologiei ce urmeaza a fi stabilita penalitati de intarziere, in contradictoriu cu reclamantele care, asa cum completul a aratat si mai inainte, in vederea ca penalitatile de intarziere nu pot face obiect al reglementarii prin metodologie. De asemenea, PERGAM apreciaza ca documentele depuse de catre reclamante nu au relevanta in cauza.

Sustinerile COPYRO si VISARTA sunt acelea ca pentru hartia pentru copiator format A4 provenita din achizitiile intracomunitare se datoreaza remuneratia compensatorie prevazuta de lege; ca nu conteaza gramajul hartiei format A4 cat timp opera poate fi reproducuta - arata VISARTA ca imaginea fotografica a operelor gestionate de catre acest organism de gestiune colectiva este reproducuta pe hartie format A4, de gramaj diferit fata de cel pentru operele scrise, prin copiatoare; propun cele doua O.G.C.D.A. o metodologie privind stabilirea remuneratiilor compensatorii pentru hartia format A4.

Analizand actele si lucrarile dosarului,

COMPLETUL DE ARBITRI

R E T I N E:

In cadrul comisiei de negociere, constituita prin Decizia directorului general al Oficiului Roman pentru Drepturi de Autor nr. 275/2011, partile nu au putut conveni forma finala a metodologiei supuse negocierii.

De la data constituirii comisiei de negociere si pana la depunerea cererii de initiere a procedurii arbitrale au trecut mai mult de 30 de zile.

Se constata astfel, in raport cu prevederile art. 131¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor si drepturile conexe, cu modificarile si completarile ulterioare, legala investire a completului arbitral pentru a solutiona cererea de arbitraj formulata de catre A.H.R. si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L. avand drept obiect respingerea formei finale a Metodologiei privind cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4. Primul termen al arbitrajului a avut loc la data de 24 ianuarie 2012.

Exceptiile si cererile invocate de catre parti au fost solutionate de completul arbitral prin incheierile premergatoare, cu caracter interlocutoriu.

Analizand apararile si propunerile formulate de A.H.R. si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L. in raport cu includerea colilor de hartie pentru copiator format A4 provenita prin achizitie intracomunitara pentru care se datoreaza remuneratie compensatorie pentru copia privata, urmeaza a le respinge ca nefondate si, in mod simetric, in procedura arbitrala, va admite apararile COPYRO si VISARTA, hotarand ca este datorata remuneratie compensatorie pentru colile de hartie pentru copiator format A4 pentru urmatoarele motive:

Motivele avute in vedere de catre complet pentru intemeierea acestui punct de vedere sunt urmatoarele:

Un prim motiv il constituie dispozitiile art. 101 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare (Codul vamal): "Punerea in libera circulatie atrage aplicarea masurilor de politica comerciala si indeplinirea formalitatilor vamale prevazute pentru importul marfurilor, precum si incasarea oricaror drepturi legale datorate."

Importul marfurilor sau achizitia intracomunitara sunt, pe de alta parte, una si aceeasi institutie vamala/fiscala, termenii legii stabilind in sa un regim derogatoriu pentru marfurile provenite din tari aflate in interiorul granitelor Uniunii Europene. Aceasta concluzie se extrage observand ca marfurile provenind din achizitie intracomunitara traverseaza granite apartinand unor state suverane.

Un al doilea motiv îl constituie regulile constitutionale și legale privind aplicarea legii. Astfel, completul arbitral reține că, potrivit dispozițiilor generale ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, normele vamale, fiscale ori procesual-fiscale își limitează efectele la raporturile juridice pentru reglementarea cărora au fost edictate.

Normele ce reglementează anumite raporturi juridice nu își pot întinde efectele asupra unor raporturi juridice reglementate prin alte acte normative decât în măsura în care legiuitorul a înțeles să însereze dispoziții speciale și derogatorii în acest sens. Așa cum se stipulează prin art. 14 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare (unicitatea reglementării în materie): "Un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act." În același sens indicăm și dispozițiile art. 15 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare (reglementări speciale și derogatorii), precum și art. 16 din același act normativ (evitarea paralelismelor).

În speta, în aplicarea art. 14 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportată la dispozițiile Codului vamal, ale Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (Codul fiscal), și ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul de procedură fiscală), trebuia ca legiuitorul să cuprindă reglementări din materia conexă (dacă o aprecia drept conexă) a drepturilor de autor și numai dacă aceste dispoziții erau indispensabile scopului urmărit. Mai precis, dacă legiuitorul aprecia că persoanele care dobândesc colile de hartie pentru copiator format A4 pentru care se datorează remunerație compensatorie pentru copia privată sunt scutiți de la plata remunerației în situația în care colile de hartie pentru copiator format A4 provin prin achiziție intracomunitară, trebuia să dispună în mod explicit acest lucru în reglementările financiar-fiscale.

Teza inversă este contrară normelor privind tehnică legislativă dar și succesiunii în timp a normelor pozitive: dispozițiile art. 107 [alin. (8) lit. "a")] din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt anterioare dispozițiilor vamale și financiar-fiscale cu privire la achizițiile intracomunitare. Astfel, dacă ultima modificare a Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, a avut loc în anul 2006, institutia achiziției intracomunitare a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Un al treilea motiv avut în vedere de către completul de arbitraj este în strânsă legătură cu normele privind tehnică legislativă evocate anterior: dacă dispozițiile cuprinse în Codul vamal, în Codul fiscal și în Codul de procedură fiscală și-ar întinde efectele asupra drepturilor de autor atunci titularii drepturilor de autor ar deveni subiecți pasivi ai raporturilor juridice vamale și/sau financiar-fiscale. Titularilor drepturilor la remunerație compensatorie pentru copia privată le-ar fi închisă calea realizării unei remunerații echitabile pentru ceea ce privesc echipamentele provenite prin achiziție intracomunitară.

Un al patrulea motiv avut în vedere de către complet îl constituie pericolul intervertirii finalității urmărite de către legiuitor prin dispozițiile art. 107 [alin. (8) lit. "a")] al Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, din protejerea drepturilor autorilor la remunerație pentru copia privată indiferent de modul de proveniență al colilor de hartie pentru copiator format A4 pentru care se datorează remunerația în lăsarea fără niciun fel de protecție prin lege a titularilor drepturilor de autor, contrar normelor europene care stipulează un nivel ridicat de protecție.

Astfel este de observat că sistemul evitării plății remunerațiilor compensatorii pentru copia privată este unul de tip recurent. Oricare dintre titularii obligațiilor de plată, în speta detinatorii sau achizitorii colilor de hartie pentru copiator format A4 pot folosi sistemul achizițiilor intracomunitare pentru a scoate de la plată toate colile de hartie pentru copiator format A4, rând pe rând sau pe toate odată, pe cele pe care le dețin deja ori pe care urmează să le achiziționeze. Sistemul achizițiilor intracomunitare, dacă ar fi aplicat, ar prejudicia grav drepturile autorilor cărora li se datorează remunerație compensatorie, sistemul putând conduce chiar la golirea totală de conținut a dispozițiilor art. 107 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Un al cincilea motiv îl constituie dreptul pozitiv european și practica judiciară europeană. În acest sens completul arbitral are în vedere pentru formarea convingerii dispozițiile Directivei 29/2001/CE, precum și Hotărârea Curții Europene de Justiție (Camera a 3-a) pronunțată la data de 21 octombrie 2010 în Cauza C-467/2008 având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare în Cauza Padawan SL împotriva Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE), pe rolul Audiencia Provincial de Barcelona.

Potrivit dreptului pozitiv și practicii europene orice armonizare a dreptului de autor și a drepturilor conexe trebuie să aibă la bază un nivel ridicat de protecție. În cazul unor anumite excepții sau limitări titularii drepturilor trebuie să primească o compensație echitabilă pentru a fi despăgubiți corespunzător pentru utilizarea operelor lor sau a altor obiecte protejate.

Institutia "compensatiei echitabile" este, în opinia Curții Europene de Justiție, o noțiune autonomă a dreptului Uniunii Europene și trebuie interpretată în mod uniform pe teritoriul acesteia din urmă.

Compensatia echitabilă trebuie considerată drept contraprestația prejudiciului cauzat autorului care rezultă din reproducerea neautorizată a operei sale protejate pentru uz personal. Compensatia echitabilă trebuie în mod obligatoriu să fie calculată pe criteriul prejudiciului cauzat autorilor operelor protejate.

În speta, prin excluderea colilor de hartie pentru copiator format A4 provenite din achiziție intracomunitară pentru care se datorează remunerație compensatorie pentru copia privată s-ar crea un grav și injust dezechilibru între autorii operelor și utilizatori-detinatori cu orice titlu al colilor de hartie pentru copiator format A4 în sensul că autorii operelor ar fi în mod cert prejudiciați prin realizarea de copii private ale operelor lor, însă prejudiciul astfel creat nu ar mai putea fi reparat prin remunerația compensatorie.

În raport cu această situație și astfel cum se prevede la ultima teză a considerentului (35) al Directivei 29/2001/CE, trebuie achitată "redeventa pentru copia privată" nu de către persoanele private care efectuează copii ale operelor protejate, ci de către persoanele care dispun de colile de hartie pentru copiator format A4 și care, în acest temei, pun suportul de hartie, în drept sau în fapt, la dispoziția persoanelor private ori le furnizează acestora din urma un serviciu de reproducere. În cadrul unui astfel de sistem persoanele care dispun de suportul de reproducere au obligația de a plăti redeventa pentru copia privată.

Curtea Europeană de Justiție lamurește astfel exhaustiv atât sfera titularilor obligațiilor de plată, cât și temeiul obligațiilor lor.

Curtea Europeană de Justiție arată că titularii obligațiilor de plată a remunerației compensatorii pentru copia privată sunt "persoanele care dispun de echipamente, aparate sau suporturi de reproducere".

O altă distincție între persoanele care datorează remunerație compensatorie este contrară Directivei 29/2001/CE și practicii judiciare europene. Or, potrivit dispozițiilor art. 11 și art. 148 alin. (2) din Constituția României, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

Practica judiciară europeană își găsește o puternică susținere și în practica judiciară internă în domeniu. Astfel, în Dosarul nr. 49.813/3/2008 Tribunalul București a pronunțat Sentința civilă nr. 316, definitivă și irevocabilă, sentința prin care a respins excepția întemeiată pe scutirea achizițiilor intracomunitare de la plata remunerației compensatorii pentru copia privată ca neîntemeiată, invocând argumente de fond și de tehnică legislativă. În acest context, instanța a apreciat că: "dispozițiile invocate de parat, art. 130¹ și art. 131 din Codul fiscal reprezintă norme în materie fiscală (și, mai mult, în materie de taxă pe valoare adăugată - titlul VI al Codului) și au fost edictate pentru stabilirea raporturilor fiscale între contribuabili și stat, și nu pentru realizarea drepturilor de proprietate intelectuală. Prin urmare, domeniul de aplicare al acestor dispoziții trebuie interpretat după regula potrivit căreia unde legea distinge și interpretul trebuie să o facă".

În speta s-a mai apreciat că principiile comunității vamale și fiscale nu vin în contradicție cu protejarea drepturilor ce fac obiectul cauzei. De asemenea, s-a mai apreciat de către instanța că dispozițiile art. 107 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, au fost modificate implicit potrivit art. 67 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, text care stipulează că pentru norme contrare se poate prezuma că acestea au făcut obiectul modificării, completării ori abrogării implicite, astfel încât și acest complet de arbitraj consideră că prin dispozițiile Codului fiscal nu se poate aduce atingere realizării dreptului de proprietate intelectuală, drept garantat de Constituția României.

Apararea A.H.R. și a Societății Comerciale AGRESSIONE GROUP - S.R.L. potrivit căreia acestea nu au calitatea de "utilizatori" este nefondată pentru că, în raport cu temeiurile de drept incidente în cauză [art. 130 lit. "h)" din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare] și cu interpretarea dată acestor dispoziții, faptul că platitorii de remunerație compensatorie nu au calitatea expresis verbis de utilizatori nu îi exclude de la obligații. Termenii art. 130 lit. "h)" se referă atât la "utilizatori", cât și la "intermediarii acestora". Or, persoanele care dispun de coli de hartie pentru copiator format A4 sunt în mod indubitabil intermediari între autorii operelor și utilizatorii care își procură copii private ale operelor. De altfel, de aici izvorăște și statutul de platitori ai remunerației compensatorii pentru copia privată pentru persoanele care dispun de coli de hartie pentru copiator format A4 din calitatea lor de intermediari între autor și utilizator prin punerea la dispoziție a mijloacelor procurării copiei private.

Nu mai puțin, art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, arată că "organismele de gestiune colectivă și, respectiv, utilizatorii sau alți platitori (...)", legiuitorul arătând în mod expres că subiecții pasivi în raporturile privind drepturile de autor sunt cuprinși într-o sferă extinsă, nu numai în categoria "utilizatorilor".

În ceea ce privește apararea invocată de către A.H.R. și Societatea Comercială AGRESSIONE GROUP - S.R.L. potrivit căreia, în situația respingerii cererii lor și a stabilirii unei metodologii prin care să fie obligate la plata unei remunerații compensatorii pentru copia privată pentru colile de hartie format A4 pentru copiator, să fie avute în vedere numai colile de hartie cu gramaj de 80 g/m², completul arbitral o respinge ca nefondată.

Legiuitorul, atunci când a stipulat obligația achitării unei remunerații compensatorii pentru copia privată pentru colile de hartie nu a făcut o distincție între hartia de un anumit gramaj sau de altul. Or, dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate potrivit principiului că "unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distinga".

Cererea formulată de către COPYRO și VISARTA privind introducerea în cuprinsul metodologiei a unei contravenții, practic dând continutul contravenției prevăzute de art. 139² lit. "d)" din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, completul arbitral o găsește ca nefondată și urmează a o respinge.

Contravențiile nu pot fi stabilite decât printr-un subiect activ calificat de lege. Potrivit dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sancțiunea contravențională și temeiurile acesteia nu pot fi stabilite decât prin lege, ordonante, hotărâri ale Guvernului sau prin hotărâri ale autorității administrației publice locale ori județene.

În cazul de față, contravenția este stabilită prin lege. O reiterare a acesteia prin hotărâre arbitrală constituie o încălcare flagrantă a principiului separării puterilor în stat, constituie o prevedere redundantă cu posibile consecințe privind dubla sancționare a contravenientului pentru o singură faptă contravențională și constituie, totodată, o trecere parțială a constatării și sancționării faptelor contravenționale în domeniul privat, la îndemâna unui particular devenit agent constatator - persoană fizică sau juridică, nu importă distincția.

Apararea A.H.R. și a Societății Comerciale AGRESSIONE GROUP - S.R.L., prin care este contestată posibilitatea inserării penalităților de întârziere în metodologie, este nefondată. În schimb, propunerea de metodologie formulată de către PERGAM, COPYRO și VISARTA privind introducerea în cuprinsul metodologiei a penalităților de întârziere pentru întârzieri la plata remunerației compensatorii pentru copia privată este întemeiată și completul arbitral urmează a o admite.

Este de observat că niciun text din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, nu interzice introducerea penalităților pentru plata cu întârziere a obligațiilor către titularii drepturilor de autor. Or, principiul în drept este acela potrivit căruia "ceea ce nu este interzis explicit este permis implicit". Legiuitorul a înțeles să lase deplină libertate de negociere între titularii drepturilor de autor și titularii obligațiilor corelative, fără ca măcar să mai indice ori să sugereze posibilitatea stipulării unor penalități de întârziere în metodologii.

După intrarea în vigoare a noului Cod civil completul de arbitraj apreciază că dispozițiile prevăzute în cartea a V-a, titlul V, cap. II, secțiunea a 4-a art. 1.538-1.543 sunt incidente în cauză. Art. 1.538 la 1.543 reglementează situația penalităților. Penalitățile constituie echivalentul daunelor-interese, anticipat de parti la momentul inițierii actului. Daunele-interese constituie despăgubirile stabilite ulterior apariției daunelor pentru obligații neexecutate, executate necorespunzător sau cu întârziere.

Mai mult, observăm o înăsprire a condițiilor în raport cu debitorii obligați la penalități, în sensul că legiuitorul a înțeles să reglementeze în mod expres prezumția existenței prejudiciului, creditorul putând cere executarea clauzei penale fără a fi ținut să dovedească vreun prejudiciu.

În raport cu expozitivul prezentei hotărâri arbitrale completul sistematizează metodologiile propuse de către PERGAM, pe de-o parte, și COPYRO și VISARTA, pe de alta parte.

În ceea ce privește cheltuielile de arbitraj completul arbitral va admite cererile PERGAM, COPYRO și VISARTA și va obliga în solidar A.H.R. și Societatea Comercială AGRESSIONE GROUP - S.R.L. la plata cheltuielilor de arbitraj către organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor conștând în onorariile arbitrale.

Potrivit dispozițiilor art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, cele două parti aflate în arbitraj contribuie în mod egal la plata onorariului.

Din interpretarea sistematică a art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, cu alineatele anterioare și ulterioare alin. (6), rezultă că întreg cadrul reglementarilor este stipulat pentru inițierea arbitrajului. Așa este și logic și teleologic. După inițierea arbitrajului, completul arbitral are autoritate deplină în soluționarea tuturor chestiunilor cu care a fost investit, inclusiv cu administrarea cererilor partilor privind cheltuielile de judecată.

Văzând și dispozițiile art. 138⁷ alin. (1) din Legea nr. 8/1996, teza finală, potrivit căreia dispozițiile procedurale prevăzute în lege se completează cu cele de drept comun, observând că nu există prevederi speciale care să își extindă reglementările în materia cheltuielilor de arbitraj și după termenul constituirii completului arbitral, acesta din urmă (completul de arbitraj) constată incidenta prevederilor art. 359, 359¹ și următoarele din Codul de procedură civilă.

Astfel, în lipsa de stipulație contrară, cheltuielile arbitrale se suportă de partea care a pierdut litigiul, integral dacă cererea de arbitraj este admisă în totalitate sau proporțional cu ceea ce s-a acordat, dacă cererea este admisă în parte (art. 359 alineat final din Codul de procedură civilă). Partile pot fi obligate solidar la plata prin hotărârea arbitrală (art. 359¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă). Tribunalul arbitral urmează să stabilească cuantumul onorariilor cuvenite arbitrilor, precum și modul de suportare de către parti (art. 359¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă).

PENTRU ACESTE MOTIVE,

COMPLETUL DE ARBITRAJ

HOTARASTE:

Respinge in totalitate cererea formulata de catre A.H.R.
Respinge in totalitate cererea formulata de catre Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L.
Stabileste forma finala a Metodologiei privind cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4.

METODOLOGIE

privind cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4

Art. 1. - In conformitate cu dispozitiile Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor si drepturile conexe, cu modificarile si completarile ulterioare, prezenta metodologie reglementeaza cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata pentru coli de hartie pentru copiator format A4.

Art. 2. - Remuneratia compensatorie este datorata si se plateste de catre persoanele care fabrica, importa sau achizitioneaza intracomunitar coli de hartie pentru copiator format A4 organismului de gestiune colectiva desemnat de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor unic colector.

Art. 3. - Cuantumul remuneratiei compensatorii pentru copia privata datorata pentru coli de hartie pentru copiator format A4, indiferent de gramaj, conform prevederilor Legii nr. 8/1996, cu modificarile si completarile ulterioare, este de 0,1%.

Art. 4. - Baza de calcul pentru remuneratia compensatorie pentru copia privata pentru colile de hartie pentru copiator format A4, indiferent de gramaj, se calculeaza:

- la valoarea in lei din vama pentru hartia pentru copiator importata, conform declaratiei vamale de import (D.V.I.) si facturii externe;
- la valoarea facturii externe/declaratiei de achizitie intracomunitara pentru hartie format A4, indiferent de gramaj, introdusa in spatiul comercial al Romaniei din Comunitatea Europeana;
- la valoarea facturata fara T.V.A., cu ocazia punerii in circulatie a colilor de hartie pentru copiator format A4, indiferent de gramaj, de catre fabricanti.

Art. 5. - Plata remuneratiei compensatorii pentru copia privata, conform art. 3 si 4, se va face pana in ultima zi lucratoare a fiecarei luni urmatoare celei pentru care este datorata, pentru colile de hartie pentru copiator format A4, indiferent de gramaj, importata sau achizitionata din Comunitatea Europeana ori produsa si facturata.

Art. 6. - In caz de intarzieri la plata remuneratiei, importatorii si fabricantii datoreaza penalitati de 0,1%/zi de intarziere, aplicate la suma restanta.

Art. 7. - (1) Importatorii si fabricantii de coli de hartie pentru copiator format A4, indiferent de gramaj, sunt obligati ca, pana la data de 20 a fiecarei luni pentru luna precedenta, sa comunice organismului de gestiune colectiva desemnat unic colector un raport confidential privind:

- valoarea in lei in vama a importurilor de hartie pentru copiator, conform D.V.I.;
- valoarea facturii externe/declaratiei de achizitie intracomunitara pentru hartie format A4, indiferent de gramaj, introdusa in spatiul comercial al Romaniei din Comunitatea Europeana;
- cantitatea de hartie format A4, indiferent de gramaj, produsa si facturata, pretul si stocul disponibil.

(2) Continutul acestor documente este confidential. Este interzisa publicarea, distribuirea, reproducerea sau folosirea lui in alte scopuri decat cele pentru care a fost creat, in cazul incalcarii acestor dispozitii fiind aplicabile regulile dreptului comun in materie.

Art. 8. - (1) Neprezentarea documentatiei prevazute la art. 7 confera dreptul organismului de gestiune colectiva a drepturilor de autor la plata unor penalitati echivalente cu remuneratia compensatorie pentru copia privata din luna anterioara.

(2) Daca persoanele care produc, importa sau achizitioneaza intracomunitar coli de hartie pentru copiator format A4 nu au platit nicio remuneratie compensatorie pentru copie privata la data la care trebuie sa prezinte raportul si refuza ori neglijeaza aceasta obligatie, organismului de gestiune colectiva ii este recunoscuta calea dreptului la actiune in vederea stabilirii intinderii daunelor astfel produse si realizarea dreptului.

Art. 9. - Remuneratiile nu contin taxa pe valoare adaugata.

Art. 10. - Prezenta metodologie intra in vigoare la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, in conformitate cu prevederile art. 131² alin. (8) din Legea nr. 8/1996, cu modificarile si completarile ulterioare.

Obliga in solidar A.H.R. si Societatea Comerciala AGRESSIONE GROUP - S.R.L. la plata catre PERGAM, COPYRO si VISARTA a cheltuielilor de arbitraj constand in onorariul arbitrilor, in quantum de cate 6.250 de lei catre fiecare organism de gestiune colectiva.

Cu apel in termen de 30 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Prezenta hotarare a fost pronuntata astazi, 22 februarie 2012, la sediul Corpului de Arbitri de pe langa Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor.

Completul de arbitraj,
Mihai Alexandru Tanasescu,
Tatiana Manolache-Onofrei,
Ion Nitu,
Catalin Ion Ciubota,
Florin Stiolica